

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-784

Naslov:
Mehmedova kći

Vrijeme nastanka:
1919-1919 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
MEHMEDOVA KĆI
(LJUBAVNI ROMAN DIVNE LEILE)

Glumci: Ellen Richter, Harri Liedtke, Jannings

Dr. van Zuylen je na nalog jedne velike svjetske banke ishodio pravo na iskorišćavanje rudnika olova u Maroku. Zato je pukim slučajem doznao bogati Reberda, vlasnik golemih dobara. On posjeti Zuyelena, te mu predloži, da njemu prepusti rudnik, jer da će mu to donijeti veliku dobit. No Zuylen nije htio o tome ni čuti. Njemu bijaše jedino do banke, za koju je već toliko godina najuspješnije radio, a za sve ostalo nije mario.

Međutim je prevejani Reberda na prolazu kroz romantičnu Aduu primijetio, da je divna ropkinjica Leila na Zuyelena proizvela najdublji utisak. Ona bijaše jedinica kćerka postolara Mehmeda, koji je vrlo bijedno živio. Reberda je na mjestu kupio divnu Leilu, te ju ponudio kao dar Zuyelenu uz uvjet, da odustane od rudnika. No Zuyelan mu zato odgovori: "Ja nisam kramar, koji trguje tjelesima i dušama!"

Te lijepje riječi najdivnije se dojme postolareve kćerke. Ona je sada spoznala svu grozotu i užas svog jadnog položaja na ovome svijetu, gdje je slovila samo kao lijepa stvar i ništa više. No njeni nesravnjivi čari također zadiviše i samog Reberdu, koji je inače imao smisla i vremena jedino za novac. Divna Leila zaklinjala je inače neumoljivog Reberda, da joj dozvoli uzeti sa sobom njenog siromašnog oca. Reberda za čudo nije imao ništa protiv toga, te je uslišao molbu divne mlade djevojke.

Leila se doskora snašla u svom novom položaju. Ona si preduzme, da bude u svakom pogledu kao otmjene evropkinje i to joj sjajno pođe za rukom.

No Reberdy je čovjek svoje vrsti. On je doduše za neko vrijeme učinio divnu Leilu svojom ženom, ali to ga ipak nije smetalo, da ju svakome prikaže kao kakvu lijepu stvar i da ju upotrijebi u razne trgovačke svrhe. Divnu Leilu opkoljuje kneževski sjaj i raskoš. No unatoč svim tim krasotama i divoti, njoj ipak nije pošlo za rukom, da osvoji srce moćnog Reberde.

Od tog događaja minulo je više godina u nepovrat. Jednog dana hjede puki slučaj i divna Leila po drugi puta sretne dra Zuylena. U njegovom srcu se ponovno probudi žarka ljubav, čim je opazi. No prevejani Reberda nije ostao kod toga slijep. On je vrlo dobro znao što se to zbiva sa Zuylenom i da je više no sigurno, da on ljubi njegovu lijepu mladu ženu. Reberda pošalje svoje zlato u jednu svoju osamljenu vilu među brdinama, jer "nije htio" da provocira bilo kakvi sukob. No velika ljubav našeg Zuylena pogodila je i onamo svoj put.

Uostalom divna Leila odluči da jedino onome pripadne, koga je ljubila. A to nije bio nitko drugi nego Zuylen, koji se odjednom stvori u vili Reberda. To bijaše grozan trenutak i Zuylen nije preostalo drugo, nego da se sakrije. Leila odluči da sama obračuna sa svojim mužem, pa dogodilo se što mu drago. No Reberda nije došao u vilu moguće zato, da inscenira skandal, nego da posve shrvan i uništen potraži kod svoje žene utjehu i pomoći u svojoj nesreći. Jedna nesretna špekulacija lišila ga je cijelog njegovog imetka i sve što je inače posjedovao.

Leila nije mogla sada snaći snage, da muža ostavi u nevolji. Ona je s njime dijelila dobro, pa zato odluči da s njime dijeli i zlo. No Reberda je znao, da je Zuylen prisutan. On je prisluškiavao razgovoru svoje žene sa Zuylenom, kojemu se je zaklela, da jedino njega ljubi. Ali pošto je njenog supruga zadesila huda kob, to nije smijela ni pomisliti, da mu se iznevjeri.

Reberda sada više ništa nije posjedovao na ovome svijetu, pa ni srce ljubljene Leile. On zato učini svemu kraj, jer nije htio, da bude na putu rajskoj ljubavnoj sreći svoje Leile i njenog ljubovnika Zuylena.

-Helios kino, 25.10.1920., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1010

Naslov:
Pariška grofica

Vrijeme nastanka:
1923-1923 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
PARIŠKA GROFICA

Režija: Joe May. May-film
Lica: Grofica Adrienne Moreau – Hedwig P. Winterstein; grofica Manon Moreau – Mia May; Kitty – Charlotte Ander; Andre Rabatin – Vladimir Gajdarov; Ombrade – Emil Jannings; Vlastelin Romanescu – Rudolf Lattinger; Musette – Erika Glassner

Dio I.

U kaznenom postupku zbog umorstva grofa Moreaua bio je Andre Rabatin – jer iz ljubavi prema grofici nije htio da prizna pravu istinu – osuđen na 15 godina robije. Grofica Manon Moreau bila je optužena, da ga je nagovorila na ubijstvo, ali je s nedostatka dokaza bila riješena od optužbe. No svijet joj je strože sudio, pa je prezrena i ožigosana morala ostaviti svoju malu kćer Kitty kod njene bake, da joj ne pokvari sreću. Slomljena otišla je napokon u Rumunjsku te tamo boravila već više godina kao odgojiteljica na dvorcu vlastelina Romanescu. Vlastelin se u nju zaljubio i htio je uzeti za ženu, ali ona ga je odbila.

Hrvač Ombrade, koji je bio zbog umorstva grofova sluge Jeana osuđen na 12 godina robije, sprijateljio se u tamnici s Rabatinom te mu pomogao da pobjegne. Rabatin je otišao u Pariz, a kratko vrijeme za njim i Ombrade, koji je imao samo jednu želju – da se osveti svojoj bivšoj ljubovci Musetti, jer ga je jednoć bila izdala policiji. Ta je Musette međutim od obične kokote postala barunicom te je imala mnogo obožavatelja. S njom se slučajno sreo i Rabatin i ona se u njega – prvi put u životu – smrtno zaljubila.

Jednog je dana groficu Moreau napala tako silna čežnja za rođenim djetetom, da je iznenada otišla iz Rumunjske i stigla u Pariz. Ali stara ju je grofica vrlo hladno dočekala i nije joj nikako dopuštala, da vidi kćer. No majčina je ljubav bila odveć jaka i grofica se Manon svojoj kćeri približila kao strana žena te je ubrzo zadobila njenu ljubav i prijateljstvo.

-Olimp kino, 04.02.1924., vidi zbirka Stakić

Dio II.

Na nekom plesu upoznala se Kitty s Rabatinom i zaljubila se u nj. I on je prema njoj osjetio neko neobično čuvstvo, što je Musette opazila, pa je bila trašno ljubomorna.

Ombrade se uto također vratio iz tamnice te je mislio na to, kako da se osveti Musetti, koja ga je nekad sramno izdala i predala ga policiji. Ali kad ju je našao slomljenu od ljubomornosti, sažalio se na nju i postao opet njezinim robom.

Rabatin je od nekog zavoda za informacije doznao, da je grofica Manon Moreau – umrla i da joj kćerka Kitty često pohađa grob. Rabatin je pošao do porodične grobnice grofova Moreau te tamo našao Kitty, koja je onamo došla u pratnji svoje prijateljice, ne znajući, da joj je to majka. Kad je Manon ugledala Rabatina, pala je u nesvijest. Sad je bijedna Kitty razabrala, da ima suparnicu u svojoj najboljoj prijateljici, pa se odvrtila od nje.

Manon je pohitala Rabatinu te ga stala zaklinjati, neka ne uništi život njenom djetetu, kad ga je već uništio njoj samoj. Rabatin ju je mirio – u tvrdoj namjeri, da učini kraj svom životu.

Musette je iz lude ljubomornosti nadražila Ombradea na Rabatina, uvjeravajuć iga, da je Rabatin bio njezin ljubavnik. Sav bijesan pohitao je Ombrade Rabatinu te opazivši tamo žensku torbicu i rupčić s monogramom

M, bio je uvjeren, da je to Musette. Razvila se žestoka borba, u kojoj se revolver omakao i Rabatin je pao smrtno ranjen.

Iz posljednjih pisama Rabatinovih izašlo je na vidjelo, da on nije bio kriv smrti grofovoj, nego da ga je posve slučajno ubio, a krivnju je uzeo na sebe zato, jer je htio groficu izbaviti od sramote i poruge, što mu ipak nije uspjelo. Ujedno je Rabatin u pismu grofici priznao da je uvijek samo nju ljubio, makar ga je ona odbila.

I Kitty je doznala svu istinu, pa je kraj Rabatinova mrtvog tijela zagrlila svoju nesretnu majku.

-Olimp kino, 10.02.1924., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-124

Naslov:
Brak Lujze Rohrbach

Vrijeme nastanka:
1917-1917 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
BRAK LUJZE ROHRBACH
(DIE EHE DER LUISE ROHRBACH)
Po istoimenom znamenitom romanu od Emmi Elert
Osobe: Lujza Taden – Henny Porten; Wilhelm Rahrbach – Emil Jannings;
Ruting – Ludwig Trautmann; školski ravnatelj – Rudolf Biebrach; Njegova
žena – Klara Berger
Henny Porten nastupa ovdje u jednoj od njezinih najupsjelih uloga, te
nam nenadmašivom svojom umjetnošću prikazuje nesretnu ljubav mlade
i prekrasne Lujze Rohrbach.
- Helios kino, vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-583

Naslov:
Kolieselove kćeri

Vrijeme nastanka:
1920-1920 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
KOLIESELOVE KĆERI

Režija: Ernst Lubitsch
Glumci: Henni Porten, Harry Liedtke, Jannings

Krčma Kohlhiesel je najpoznatija i najposjećenija u čitavom selu. Krčmar Kohlhiesel imade dvije kćeri. Mladoj je ime Gretel, a starijoj Liesel. Gretel je lijepa i predražesna, a Liesel zdepasta i prema tome do skrajnosti nespretna. Gretel je gotovo svim momcima u selu zavrtjela mozgom, dok Liesel nije nitko ni pogledao. No uza sve to se Liesel imala udati prije lijepe Gretel, jer takav bijaše običaj u selu.

Dva pristala momka, Ksaver i Seppel, ozbiljni su prosci. U nedelju je ples kod Kohlhiesla. Na tom plesu nađoše se i naši nerazdruživi prijatelji. No Liesel je međutim svojim nezgodnim postupkom otjerala skorom sve goste iz krčme, koji dođoše, da se pozabave. Uslijed toga bijaše Kohlhieselu da očajava. No za čas evo ti predražesne Gretel, oko koje se počelo vidjeti staro i mlado. Ksaver se obrati na Seppla, te mu nišaneći na Gretel, reče: "Tko mi se samo dotakne Gretel, tome ću polomiti sve kosti!" Seppel je samo protrnuo, jer on je vrlo dobro znao, da sa Ksaverom kao poznatom ljudeškarom nije bilo za šaliti.

Ksaver pođe ravno do divne Gretel, da s njome zapleše. Poslije plesa povede obožavanu napolje, uhladnu zimsku večer. Bez okolišanja ju čas zatim zapita: "Hoćeš li draga poći za me?" Gretel mu se samo nasmiješi i pristane.

U nedelju poslije mise, pođe Ksaver ravno do Kohlenhisela, te zaprosi ruku obožavane Gretel. Lukavi krčmar mu na to odgovori: "Ej, nađi mi muža za Liesel i Gretel je tvoja!" Ali tko će uzeti Liesel, koja je više naličila bačvi ili zrakoplovu, to naravno nije nitko znao. Ksaver nije znao, što bi od tuge i očaja. On se povjeri Seppelu nadajući se, da će mu on dati dobar savjet. Seppel mu zbilja dade "dobar" savjet: "Oženi ti Liesel, ta za osam dana će te ona sama i onako baciti napolje! A kad se to jednom zbilo, tad ti ne će biti nimalo teško, da Gretel povedeš pred žrtvenik!" Ksaver zagriže u tu kiselu jabuku. No Liesel nije bila samo kisela jabuka, nego i tvrd orah. Ona nije odbila prosca, jer joj bijaše do toga, da ga kazni.

U jutro, nakon vjenčanja, inscenira Ksaver kolosalan skandal. Pobacao je iz sobe sve do divana, pred kojim bijaše Liesel. Nu to nije vidio nitko, osim lukavog Seppla, koji je gledao kroz prozor. Na to uze Liesel jecati i tuliti i suznim očima prizna Sepplu: "Što da učinim, da mu se svidim, jer bez njega nema mi pravoga života!" Seppel se ubrzo snađe i odgovori: "Uredi se jednom da budeš tako lijepa kao tvoja sestra i sve ćeš postići!" Liesel uistinu poslušala taj savjet. Kad Ksaver uđe u sobu i nađe je lijepo obučenu i načičkanu, cjelovom joj zapečati vjernost do groba. I tako eto nam dva sretna bračna para – Ksaver i Liesel – Seppl i Gretel.

-Union kino, 05.11.1922., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1027

Naslov:
Petar Veliki

Vrijeme nastanka:
1922-1922 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
PETAR VELIKI

Glumci: Emil Jannings, Walter Janssen, Bernhard Goetzke, Dagny Servaes, Alexandra Sorina

Rusijom vlada željezna ruka cara Petra, kojega je historija nazvala "Velikim". On živi uz neljubljenu ženu Eudoksiju, koja je sklona staroruskom natražnjačkom svijetu. Njegov sin Aleksej je slabić i nimalo nalik na svoga jakog i silovitog oca.

Carevi vojnici kažnjavaju oštro staru rusku bolest – pijanstvo. Ni crkvi nije samovoljni car po čudi i ona hoće da ograniči njegovu moć, no on se ne obazire na nju.

Car se sprema u boj protiv Švedske, da slomi njenu moć. Časnici i plemstvo pozdravljaju tu njegovu namjeru, ali staroruska stranka i crkva odupiru joj se svom silom. No careva volja pobijedi. I jadnog carevića Alekseja odvuče otac na ratište.

Uoči bitke kod Poltave prostrijeli kukavni carević ruku, da ne mora ići u boj. Zato bude uhvaćen i odveden u tamnicu, a car se nakon pobjede u slavlju vrati u Moskvu.

U logoru je car Petar upoznao krasnu marketanku Katarinu, zaljubio se u nju i poveo je sa sobom.

Carević je zatvoren u tvrđavici. Njegova mati i ljubovca Afrosinija hoće preodjevene da ga oslobode, ali budu zatečene i prognane u manastir, a car daje sam slobodu svom sinu.

Staroruska stranka ne će da miruje nego zasnuje urotu, te predobivši za nju i nesretnog Alekseja, hoće da umori cara. Napadaj se izjalovi. Carević bude opet bačen u tamnicu i stavljen na muke, da oda svoje sukrivce, ali on tvrdokorno šuti.

Na nagovor svog mudrog ministra Menšikova daje car razglasiti, da je umro. Urotnici nato izađu iz svojih skrovišta i hoće da stave Alekseju krunu na glavu, ali budu po unapred smišljenoj osnovi u krunidbenoj dvorani iznenađeni i pohvatani, a car Petar ustrijeli sam rođenog sina.

Bol i kajanje izjedaju carevu životnu snagu, a ne može ga utješiti ni ljubav Katarinina, koju je učinio svojom ženom. Iz manastira, gdje je potražio utjehu, vrati se kući bolestan i umre u naručaju svoje Katarine, ostavljajući joj u baštinu svoju dragu Rusiju.

-Olimp kino, 10.11.1923., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1336

Naslov:
Stari i mladi kralj

Vrijeme nastanka:
1935-1935 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
U srijedu 02.09.1936.

STARI I MLADI KRALJ

Režija: Hans Steinhoff
U glavnim ulogama: Emil Jannings, Werner Hinz, Claus Claussen, Paul Henckels, Leopoldine Konstantin, Rudolf Kelin-Rogge, Theodor Loos

Najljepše veličanstvene zgrade i kostimi iz doba Friedricha Wilhelma I stvoreni su da nas umom odvedu u davne epohe, pune slave i velikih događaja.

Ansambel je jedinstven i bez primjera. Ne jedan star, već desetina njih sudjeluje. Radnja se odigrava za vladanja Friedricha Wilhelma I i mladenačkih godina njegovog sina, koji je postao Friedrich Veliki. Ona nikada nije samo historijska, ona je vazda ljudska. Ljubav i mržnja, borba, pobjeda i poraz – to je sadržaj filma.

Gledamo sjajne dvorske svečanosti, čuvene parade Vojničkog Kralja, oštre sukobe princa s ocem, koji ga čeličnom rukom prisili da ide onim putem kojim mora da polazi pravedan vladar, otac svoga naroda.

-vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1540

Naslov:
Variete

Vrijeme nastanka:
1925-1925 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
VARIETE

Tragedija jednog artiste u 7 činova. Produkcija: Ufa-film, Berlin. Režija: E. A. Dupont

Osobe: Boss –Emil Jannings; Njegova žena – Maly Delschaft; Strana djevojka – Lya de Putti; Arinelli – Warwick Ward; tamnički upravitelj, kažnjenik, vojnik

Sadržaj:
Dok nije slomio nogu i rebra, njihao se u zrak i bio kralj zraka. Imao je ženu, koju je volio i obožavao. Poslije godine dana, kad je odležao u bolnici, nije mogao da nadje zarade. Potucao se po gradovima s putujućim cirkusima. Čežnja ga je vukla opet gore, u zrak. Žena mu nije htjela ni da čuje o tome. Ona je jednom zauvijek zamrzila zvanje, koje donosi smrt. No Boss je brzo našao partnericu, neku stranu djevojku, koju je sudbina silom utisnula u njegov život. Lijepa Berta-Maria zaludila ga je toliko, da je ostavio ženu i dijete. O, to je bio početak novog života, novih slasti, nove snage. Izvodili su bajoslovne programe. Živjeli su kao golub i golubica, dok nije došao onaj treći. Artista Arinelli, glasoviti kralj zraka. On je Bossu preoteo Bertu-Mariu, a Boss, uvjerivši se o nevjeri, osvetio se, zarinuo mu nož u ledja.

-prikazano u Balkan kinu
-vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-298

Naslov:
Dr. Robert Koch

Vrijeme nastanka:
1939-1939 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
Metropol kino, Bjelovar. U nedjelju 22.12.1940. premijera najsnažnijeg filma sezone. Emil Jannings u filmu

DR. ROBERT KOCH

Robert Koch bio je jedan od besmrtnih ljudi ovoga svijeta. Njegovo djelo je trijumf jednog genija. Njegova borba protiv smrti bila je herojska. On je sebi postavio za cilj da pronađe bakteriju najstrašnije bolesti koja postoji među čovječanstvom.

Teška je bila njegova borba.

U ovom filmu vidimo glavne epizode njegove herojske borbe, vidimo njegov junački lik u najdramatskijim momentima njegovog života. Svakom gledaocu biti će zauvijek urezano u srce njegovo lice, njegovo muško rušenje svih zapreka koje je nailazio i koje su mu podmetane od njegovih neprijatelja.

Ako se moglo i za jedan film reći da je sjajan, odličaniji najbolji, sa navođenjem najvećih kritičara svijeta ovaj film možemo nazvati vrhunac svega što se moglo stvoriti i dati. Slavni Emil Jannings svima poznat iz nijemog filma Krik mesa postigao je i ovim filmom vrhunac svojih glumačkih sposobnosti.

-vidi pod Fantom jahač, zbirka prospekti do 1945.

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-720

Naslov:
Ljubimac bogova

Vrijeme nastanka:
1930-1930 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
LJUBIMAC BOGOVA
(DER LIEBLING DER GOTTER)

Režija: Hans Schwarz. UFA

Osobe: Albert Winkelmann – Emil Jannings; Agathe – Renate Muller; Olga von Dagomirska – Olga Tschehcowa; Winkelmannov garderobier – Hans Moser; Ujak – Max Gulstorff; Dr. Marberg – Edurd v. Winterstein; Maurus Colwyn – Willy Prager; Romanones – Siegfried Berisch; Boris Jussupoff – Wladimir Sokoloff; Filipo Cardagno – Evaristo Signorini; Poper – Oskar Sima

Veliki umjetnik Albert Winkelmann je ljubimac bogova i ljudi, koji svojim mekanim divnim glasom dira ljudska srca do suza. Sa sretnim smješkom prima veliki umjetnik ovacije publike, koja se stišće oko kazališnog izlaza, kako bi svog miljenika još jednom pozdravila prije njegovog odlaska u južnu Ameriku. A tek žene!

Od konobarice, iz lokala gdje je stalni gost, pa sve do njegove kolegice, sve sanjaju o velikom umjetniku, koji svoju naklonost svakoj rado poklanja, jer za njega nema ništa ljepšeg i dražesnijeg na svijetu od žena. Najmilija mu je pjesma: "Ich bin ja so vergnugt, Holooderohderoh" (Ja sam tako veseo, holoderodero).

U garderobi velikog umjetnika je danas sve šareno, jer on voli vino i žene, a pjesmu pravi sam. Kratochwil, njegov garderobierj e uzrujan, jer šta će početi s tolikim ženama. Tu je pikantna ruskinja gospođa Dagomirska, mala balerina i vatrena Desdemona, koja ovaj čas mora da nastupi sa Othelom. Ali najgore je da i žena umjetnika želi doći i to sa ujakom medicinskim savjetnikom, jer je zabrinuta za zdravlja svog muža. Gospođa Agatha je u brizi za svog muža, jer znade da on imade slabo srce. Ljubimac bogova smije se i ne će da prizna svoju slabost. On draži svoju ženu sa flašicom mljeka, ali kaže da je njemu sekt miliji. Winkelmann ljubi na svoj način svoju ženu i zove je majčica. Njoj je dodijao taj život, to uzrujavanje, ta žurba od jednog uspjeha k drugome i želila bi već jednom imati svog muža za sebe.

Istu večer otputovao je Albert Winkelmann na svoje gostovanje u južnu Ameriku. U stisci i među mnoštvom obožavatelja i obožavateljica oprašta se Winkelmann od svoje žene. To je trebao biti oproštaj za uvijek, jer je gospođa Agtha uvidila da njen muž ne treba ženu, već samo žene.

Južna Amerika. Veliki manger Colwyn nije baš ushićen od svog novog stara iz Beča, koji je sa velikim troškovima angažiran. On mu je prestar, ne može da podnaša ovu klimu, glas mu je umoran. Za svaki slučaj drži Colwyn u pripremi jednog mladog talijanskog tenora Cardagno. Zdvojan bori se Winkelmann proti vrućini, ali glas popušta – čuje se samo neko nejasno hroptanje, zastor pada i onesviještenog Winkelmann nose napolje. Cardagno pjeva partiju dalje. Liječnik konstatira popuštanje glasovnica. Svršeno je. Pobijeden vraća se Winkelmann u domovinu.

Kod kuće priređen mu je veličanstven doček, jer Colwyn nije ništa javio o neuspjehu. Svi mu čestitaju i nitko ne zna da je slavni pjevc izgubio svoj glas. On obeća svojoj ženi, da ne će više nastupiti, jer želi živjeti samo za nju. Kod neke slave bude Winkelmann pozvan da pjeva i tako je primoran priznati svojoj ženi, da je izgubio glas, ali umjesto zdvojnosti našao je kod svoje žene potpuno razumijevanje, koja se od srca veseli da će konačno imati svog muža samo za sebe. On se je već sada snašao u seoskom životu i pun veselja i zadovoljstva zapjeva svoju najmiliju pjesmu. Kod

holoderhderoh se zaboravi i digne glas. Glas je opet tu. U divnoj punoći ori se pjesma. Stara vatra prožima slavnog umjetnika i on želi opet pjevati po 501 puta Lohngrina. Veselo ga prati nejkova Agatha u operu, jer je sada konačno razumjela da jedan pravi umjetnik bez svoje umjetnosti, ne može da živi.

-Europa palace, vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-997

Naslov:
Otrovni poljubac

Vrijeme nastanka:
1924-1924 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
OTROVNI POLJUBAC

Režija: Paul Czinner
Glumci: Nju – Elisabeta Berrner; suprug – Emil Jannings; On – Conrad Veidt; dijete – Nils Edwall; odgojiteljica – Migo Bard

Ljubav i mržnja, grijeh i pokajanje, to je pjesma, koja se vjekovima opetuje. Što pojedinac drži svojom jedinstvenom tragikom, to znači samo nekoliko tonova drevne melodije života. Jučer kao danas, danas kao sutra, uvijek ista melodija. Svakidnevni život teče svojim tokom poput rijeke u neizm-jernost, bez kraja i konca.

Ona bijaše još jako mlada, kad se udala, te nije poznavala svoje unutrašnjosti. On je učini bogatom i pruži joj sve, što je bilo u njegovoj moći, da bude "sretna". Ona je postala njegova žena i za neko vrijeme poklonila je život lijepom djetetu. Ali jednog dana imala si je ona biti svijesna svoje unutrašnjosti. Puki slučaj htjede i ON se pojavi na pozornici njenog života. To bijaše muškarac kakav se njoj prikazao u njenim ružičastim djevojačkim sanjama – njen pravi idejal. Od tog sudbonosnog trenutka osjeti ONA brak kao okove, koji je svakim danom sve više stezahu. Sama pomisao na muža značila je za nju pakao jer ONA je držala da je počinjen atentat na njenu slobodu.

Sam suprug nađe se jednom pred zamršenim problemom i nije znao, kako bi se ponio prema tome novom duševnom raspoloženju. On je svoju ljubljenu ženu izgubio za uvijek na jednom bajnom kostimiranom plesu i sav njegov očajni napor, da se odupre svemoći duhovnih elemetarnih sila, nije uspio. On je pokušao milom i silom, da ponovno zadobije naklonost svoje žene, ali sve uzalud. Molbe i zaklinjanje pa i izvjesno popuštanje nije nimalo koristilo jer ONA je ostala kod svoga. On će te ostaviti ... i ti ćeš se jednog dana sunovratiti u bezdani ponor materijalne i moralne propasti – bijahu za nju riječi bez svakog značenja i ONA kao da ih nije čula. I tako doskora napusti topli dom i dijete, te se nastani u jednom skrbnom penzionatu. sve će ONA podnijeti, svu grozotu najkanje bijede i nevolje, samo da bude s njime, koga jedino ljubi. No život na ovoj zemlji nije šala i nikakav lijepi san, već kruta i neumoljiva zbilja. To jednog dana osjeti i ONA, kad se više nije moglo natrag. Ah kako li je samo bio divan san o pravoj ljubavi, koja traje i preko groba, a sada, gdje je sva ta krasota i kad je nestade? Zar je u istinu sve tako varavo i strašno na tome svijetu? pitala se ONA ali umjesto odgovora osjeti samo u svojoj duši i srcu neku jezovitu prazninu i pustoš. Ne, ne, to se ne da izdržati. Bolje umrijeti, nego jadno kidisanje na razvalinama tog ništetnog života, koji je za nju postao nemoguć. I ona za jedne burne zimske noći potraži utjehu i zaborav u naručaju smrti, jer inače nije znala ni mogla. Da, da, težak je život u toj suznoj dolini i bolna su razočaranja smrtnih bića, stara je to pjesma koja se vjekovima opetuje.

-Apolo kino, 28.10.1924., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1367

Naslov:
Sve za novac

Vrijeme nastanka:
1923-1923 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
SVE ZA NOVAC

Sastavili Hanns Kraly, Rudolph Stratz
Režija: Reinhold Schunzel
Lica: S. I. Rupp – Emil Jannings; Fred – Ulrich Bettac; Asta Roon – Dagny Servaes; Henry Platen – Walter Rilla; Cissy – Maria Kamradek; Čovjek mračnih poslova – Reinhold Schunzel

S.I. Rupp i njegovi ljubimci. Automobilska nesreća. Starinski nakit. Zaljubljeni skorojević. Bijesna plesačica. Bogataševa zaručnica. U lovu. Šaljivi dvoboj. Automobilska utrka. Ubojica svoga sina. Kaznena rasprava. Riješen od optužbe. Reznacija.

-Olimp kino, 18.10.1924., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1455

Naslov:
Tragedija strastvenog ženskara

Vrijeme nastanka:
1921-1921 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
TRAGEDIJA STRASTVENOG ŽENSKARA

Drama u 5 činova.

Petar Hergatz – Emil Jannings; Brandes, posjednik pilane – Friedrich Basil; Magda, njegova kći – Stella Harf; Steffens, posjednik seoske ergele – Karl Ruckert; Marija, njegova kći – Mila de la Chapelle; Teodor Leubner, upravitelj kod Brandesa – Ernst Stahl-Nachbaur; Brigita, u Brandesovoj kući – Mathilde Wagener; Stefan, u službi Leubnera – Ferdinand Martini; Leni, konobarica – Lili Dominici

Sadržaj:

Petar Hergatz gospodario je na svom imanju tako lakoumno, da je posve propao. Posjed mu je otišao na bubanj, a njega je uzeo k sebi posjednik seoske ergele Steffens, koji je prijateljevao s njegovim ocem, dok je ovaj još živio. Steffens je imao ljepuškastu kćer Mariju, kojoj je Hergatz udvarao. Ali on nije udvarao samo njoj. On je upravo bolovao od udvaranja ženama. Nije bilo žene, kojoj se on ne bi približio, ulaskao se, pogladio je po licu iako je bila razjadjena, udobrovoljio je i nasmijao. Petar Hergatz imao je način postupanja sa ženama, kojemu one nijesu mogle odoljeti. U njegovoj krvi vibrirale su klice požude i strasti. On je kartao, pio, uživao. Uopće je cijeli život shvaćao na laku ruku. Njegova prava tragedija otpočela je zapravo onog časa, kad je Steffensu došao posjednik pilane Brandes, da od njega kupi nekoliko dobrih konja. Hergatz je te konje imao otpremiti Brandesu i primiti za njih novac. Hergatz se Brandesu veoma svidio kao okretan i zgodan čovjek, koji je bio vrlo vješt trgovini, pa mu je ponudio mjesto kod sebe, u slučaju, kad mu se ne bi više dalo biti kod Steffensa. Hergatz je otpremio konje Brandesu i primio novac, te se po svojoj staroj navadi svratio u krčmu, gdje je sve prokartao. U krčmi je bila mala konobarica, s kojom je već odavna stajao na dobroj nozi. Drugo jutro probudio se Hergatz u svojoj maloj komorici, te se sjetio, da je prokartao gospodarev novac. U času, kad je htio krivotvoriti brojke, došla je u sobu Marija, Steffensova kći. Ona je odmah cijelu stvar htjela kazati ocu, ali ju je Hergatz svojim laskanjem i svojim strastvenim cjelivanjem tako uzbunio i svladao, da je djevojka konačno popustila. To je za nju bio sudonosan čas. Kad je Steffens kasnije pukim slučajem doznao za cijelu stvar, htio je Hergatza dati zatvoriti, ali tad se Marija zauzela za nj. Otac je tako doznao za kćerinu nesreću, ali nije bio milostiva srca. Istjerao ju je iz kuće zajedno s Hergatzom. Ali Marijin karakter nije se mogao složiti s Hergatzovim i oni su se razišli. Marija je doskora darovala život zdravoj djevojčici. Medjutim je posjednik pilane, Brandes, umro, ali je Hergatz još za njegovoga života nastupio kod njega ispražnjeno mjesto upravitelja. Bivši upravitelj Leubner morao je otići, jer je volio Brandesovu kćer Magdu. Ona mu je uzvraćala ljubav, ali otac njezin nije htio o toj ljubavi ni čuti. Leubner je otišao u Argentinu. Magda se medjutim udala za Hergatza, koji ju je svojim neodoljivim načinom privukao k sebi, ali Leubner nije zaboravio Magdu i čuvši, da joj je umro otac, pisao joj je. To je pismo otvorio Hergatz i zatajio ga. Nakon nekoliko godina vratio se Leubner u domovinu. Kod njega je našla mjesto kućanice i Marija sa svojim djetetom, koja je već bila radila u Brandesovoj pilani i ondje se opet sreća s Hergatzom i zbog njega otišla odanle. Hergatzova žena Magda još je uvijek voljela Leubnera i tražila od Hergatza, da joj dade slobodu. Između Hergatza i Leubnera došlo je takodjer do svadje, a i Magda i Hergatz porječkali se u šumi. Marija, koja je nadošla na tu svadju, pucala je, da spasi Magdu, na Hergatza i ranila ga.

Na smrtnoj postelji prisizao je Hergatz, da ga je ustrijelila vlastita žena, da može poći za Leubnera. Ali Marija se sama prijavila sudu zbog tog čina i ispričala cijelu stvar, kako se u šumi dogodilo. Marija je bila osudjena na 5 godina tamnice i nakon izvršene kazne vratila se ocu.

-prikazano u Balkan kinu 28.05.1922.

-vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1495

Naslov:
U sjeni piramida

Vrijeme nastanka:
1922-1922 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
Dne 4. decembra i narednih dana. Prvi put u Zagrebu!

U SJENI PIRAMIDA
(FARAONOVA ŽENA)

Veličanstvena drama u 6 činova od Norberta Falka i Hansa Kraly-a.

Režija: slavni Ernst Lubitsh

Lica: Amenes, egipatski kralj – Emil Jannings; Menon, njegov namjesnik – Paul Biensfeldt; Veliki svećenik – Friedrich Kuhne; Sothis, kraljev graditelj – Albert Bassermann; Ramfis, njegov sin – Harry Liedtke; Samlak, etiopski kralj – Paul Wegener; Makeda, njegova kći – Lyda Salmonova; Teonida, grčka robinja – Dagni Servaes

Egipatski kralj Amenes gradi golemu riznicu. Robovi muče muku i stenju pod teškim i napornim radom, koji je već progutao mnogo jadnih i nevoljnih ljudskih života, ali zato se u glavnom gradu Egipta diže ponosna građevina, orijaška sfiga, simbol bogatstva i tiranije, ali i – osmaljenosti faranove. To je riznica kralja Amenesa.

Ulicama glavnoga grada pronio se strašan glas, da su se kod gradnje riznice srušili neki zidovi i stupovi, te pod svojim razvalinama pokopali mnogo ljudi. Narod je obuzela strava i spopao golem bijes protiv tiranina, koji ne može da dočeka svršetak gradnje. Sam graditelj Sothis zamolio je kralja, neka se strpi, dok se gradnja, kako treba, ne dovrši – ali uzalud, jer što su bijedni ljudski životi prema neobuzdanoj samovolji krutog tiranina! Prijeteći i kuneći sakupila se velika gomila svijeta i nagranula prema kraljevskoj palači: "Faraone, Faraone, vrati nam naše muževe!" – viču ojađene žene, dižući u vis svoju djecu, bijednu siročad – ali utaman, jer su ih bez milosrđa razagnale dvorske straže.

Veliki svećenik, mudar i lukav i jači od samog faraona, povede na to kralja Amenesa do žrtvenika, da prinese žrtvu bogovima.

U isto vrijeme približavao se glavnom gradu Egipta etiopski kralj Samlak sa svojom kćerju Makedom i s velikom povorkom konjanika i robova, koji su nosili golemo blago za dar velikom egipatskom faraonu. Etiopska je povorka počivala na vrućem pijesku blizu grada. Robinje su se trudile, da što ljepše urese kraljevu Makedu, samo je mlada Grkinja Teonida sjedila tužna sa strane ne mareći za svoju egzotičnu okolinu. Za kaznu ju je kralj Samlak poslao s velikim vrčem na Nil po vodu. Došavši do Nila, prepala se Teonida, jer je odjednom iz vode izronio neki mladi Egipćanin. Bio je to Ramfis, sin graditelja Sothisa, koji je svom ocu na splavi vozio građu za gradnju riznice. Tek što su se ugledali, zavolješe se. Ramfis oslobodi Teonidu od surovog nadglednika robova, smočivši ga malo u Nilu, ali nije mogao dugo da ostane s djevojkom, nego se je u noći došuljao do etiopskog logora, te izbavio Teonidu, koja je bila za kaznu povezana uz neko drvo, i mjesto nje svezao nadglednika, a onda s djevojkom pobjegao.

Sutradan nastala je u etiopskom logoru velika zabuna, jer je nestalo Teonide. Kralj Samlak razaslao je svoje ljude na sve strane, da je traže, ali nitko je nije mogao da nađe, jer je ona međutim već bila u Ramfisovu domu, gdje ju je napokon i starac Lothis lijepo primio.

S velikim sjajem unišao je kralj Samlak u glavni grad Egipta i prostre pred kralja Amenesa obilje darova od zlata, srebra i slonove kosti, a onda mu je prikazao svoju kćer Makedu, za koju se je nadao, da će je faraon učiniti egipatskom kraljicom. Amenes i Makeda ostadoše sami i ona se je oko njega kao zmija previjala i okretala, ali on se je slabo na nju osvrtao, jer su

mu se oči pasle po neizmjernom blagu, što je pred njim ležalo. Ramfis i Teonida odšuljaše se za mrkle noći iz kuće preko gradskih vrtova sve do Nila, gdje su se sjeli na klupu i predali slatkim milovanju. Najednom skoči Teonida i pobježe za šalu od Ramfisa, a on za njom. Ona preskoči preko zida i stade trčati prema riznici. Ramfis je vikao za njom, da je pod smrtnom kaznom zabranjeno približiti se riznici, ali ona je to držala za šalu i trčala sve dalje, dok se nije odjednom razlegao glas roga.

I sam kralj, koji je upravo htio da utvrdi savez sa Etiopanima, trgao se je, kad je začuo rog, te pohitao, da čuje što se je zbililo. Ramfis i Teonida budu dovedeni pred nj. Mladić se trudi, da opravda i izbavi djevojku, ali kralj mu ne vjeruje i osudi oboje na smrt. Stražari odvuku Ramfisa od bijedne Teonide, a ona se baci kralju pred noge i stane ga moliti za život svoga dragoga. Faraon pogleda bolje Grkinju i zadivi se njene ljepote, promatrajući joj tamne oči i bujnu vranu kosu, koja se prosipala po divnim djevičanskim ramenima. Djevojka je očarala samotnog tiranina, ali uto uđe namjesnik Menon sa stražarima, da je odvede u tamnicu. Kralj ne može pred namjesnikom da pokaže svoju slabost i Teonida bude odvedena.

Čim sunce grane, ima Ramfis da bude smaknut.

Amnes neće da se vrati gostima nego ode u svoju sobu, razmišljajući neprestano o lijepoj Grkinji. Ne mogući nadvladati svoje osjećaje, pođe k njoj u tamnicu, pa joj veli, da je spreman pokloniti Ramfisu život, ali ona mu čita u očima, kakovu cijenu traži za to, pa ga s užasom odrinu od sebe. Sunce se rađa. Ramfisa izvedu iz zatvora i polože svezana na kamen, iznad njega visi drugi golem kamen, koji ima bit spušten, da ga smrvi. Teonida gleda iz svog zatvora taj strašni prizor i protre sva od užasa, te poleti prema vratima i stane u njih udarati, spremna na svaku žrtvu. Pred vratima već čeka Menon i videći, da se je Grkinja smekšala, dade kroz prozor znak, da puste Ramfisa.

Ramfisu je oproštena smrtna kazna, ali mora da pođe u kamenolome i da tamo do smrti radi strašan i mučan rad.

Teonida dođe pred faraona, koji ne vjeruje pravo svojim očima. Ona stoji nemoćna pred njim, spremna da u svemu poslušna njegovu volju, ali djevojčina ljepota i njezina beskrajna ljubav prema mladiću, tako je slomila i skršila tvrdo srce osamljenog tiranina, te joj on tihim glasom prizna: "Ja te ljubim!"

Ali Teonidu ne može da gane ni sav sjaj ni sav divni nakit, kojim ju je Amenes obasuo. Ona misli samo na svog Ramfisa.

Kad dočuje, kakova je kazna stigla nesretnog mladića, pane u nesvijest, a kad se opet probudi, plane bijesnom mržnjom na tiranina. Uto uđe kralj Samlak i upozna svoju robinju, te je zahtijeva od faraona ito s pravom, jer mu je Amenes bio dao riječ, da će mu pomoći tražiti izgublenu robinju. Ali ljubav je Amenesa svega oslijepila i one ne će da preda Teonidu njenom bivšem gospodaru. Nakon žestokog sukoba ode etiopski kralj sav bijesan, izrekavši prije toga tešku prijetnju. Teonida je ganuta, te zahvaljuje kralju. Veliki svećenik opominje faraona, neka ne stavlja državu u opasnost robinji za volju. "Ne robinji nego kraljici!" – veli faraon. I tako je lijepa Grkinja, koju ne poznaje nitko osim graditelja Sothisa, a taj se je zatvorio među svoja četiri zida, tugujući za svojim sinom – postala kraljicom moćne egipatske države. Svojom je ljepotom i dobrotom osvojila sva srca. Ramfis je zdrav i snažan, te podnosi lako napore u kamenolomu i pomaže drugim nevoljnim kažnjenicima. Odjednom se kažnjenici pobune, svladaju svoje čuvare i pobjegnu, a s njima i Ramfis, te pođu prema glavnom gradu.

U isto je vrijeme stigao i glas o primicanju etiopske vojske. Amenes, koji hoće da preuzme zapovjedništvo nad svojim četama, odvuče Teonidu do žrtvenika i zahtijeva od nje, neka mu se zakone, da ne će nikad ljubiti drugog čovjeka, ako on u boju pogine. Teonida, koja osjeća tešku odgovornost, što je zbog nje planuo rat, spremna je već da položi zakletvu, ali uto stigne glas, da je Ramfis s kažnjenicima utekao iz kamenoloma. Kad to kraljica začuje, ne će da položi zakletvu.

Da bude do svog povratka siguran za Teonidu, zatvori je kralj s velikim obiljem hrane u svoju riznicu. U vrata riznice bude teškim kamenjem zazidana. Kralj hoće već da se stavi na čelo svojoj vojsci, ali se uto sjeti, da riznica ima tajni ulaz, za koji osim njega znade samo graditelj Sohtis. On dozove jednog starca preda se i oslijepi ga. Ramfis se vrati kući, kad čuje, kako mu je bijedni otac morao da izgubi oči zbog kraljeve žene, zakune se,

da će na toj ženi – neznajući, tko je ona, osvetiti očevu nesreću. Amenesa muči strašan ljubomor, skršeno mu je i tijelo i duša. Dani mu prolaze u tutanj, a noći su mu nemirne. U takvom duševnom stanju nije bio kadar da razvije nikakovu ratnu osnovu i njegova se vojska dosađuje u neradu i dokolici te je već sasvim otupljela. Razumljivo je, da takva vojska nije mogla odoljeti divljem i nasrtljivom neprijatelju. Amenes je u posljednji čas upotrijebio svu svoju ličnu snagu i junaštvo, ali je bilo kasno, pa je napokon, posred gomile mrtvaca i njega na bojnim kolima zgodila dušmanska strijelica i – Amenes je pao!

Salmak mu je oduzeo šljem i mač, a njegovo tijelo ostavio na mjestu, da bude hrana divljim zvijerima. Šljem i mač poslao je po glasniku u grad kao znak svoje pobjede i ujedno zahtijevao, da sama kraljica dobrovoljno izađe u njegov logor. Ali kraljica je bila zazidana u riznici i narod je pošao sa sjekirama i drugim oruđem, da probije ulaz i da izvede iz nje kraljicu. U to je Ramfis doznao za tajni ulaz u riznicu, pa je pošao da se osveti onoj, zbog koje je njegov otac morao da izgubi vid. U noći je unišao u riznicu i već je digao bodež, da ubije mrsku ženu, ali Teonida je digla koprenu i tek sada je Ramfis razabrao, što se dogodilo od njegove drage. Ramfis je držao, da ga je ona izneverila, ali kad je čuo, da je sve učinila, samo da njega izbavi i da je uvijek ostala samo njegova, proplakao je od uzbuđenja.

Međutim su već građani bili probili ulaz u riznicu i kraljica je doznala, kakov joj je teška dužnost namijenjena. Teonida je već spremna na tu novu žrtvu, ali uto skoči pred nju Ramfis, te vatrenim govorom raspali u narodu novu želju za bojem i za pobjedom i otkrije mu svoju ratnu osnovu. Samlakovi poslanici budu istjerani iz grada, a kad onda Samlak sa svojim vojnicima razvali gradska vrata, nađe pust i mrtav grad. Nigdje žive duše, jer su se žene, djeca i starci s kraljicom sklonili u riznicu. Etiopljani zapale grad na sve strane, a onda izvuku natrag sve vino, što su ga našli i stanu piti, dok nije sva njihova vojska bila pijana i omamljena. Na to dojuri Ramfis sa svojim ljudima sa brežuljka iza riznice, te natjera pijane Etiopljane u plamene gradske ulice, gdje su našli strašnu smrt.

Egipćani su pobijedili, ali grad je hrpa razvalina i veliki svećenik veli kraljici, da joj narod nikad ne će zaboraviti tu pobjedu.

Narod slavi Ramfisa kao pobjednika i zahtijeva, da kraljica sebi odabere novoga kralja. To nikako ne može da bude nitko drugi, nego Ramfis. Narod kliče novomu kralju i stane s velikim veseljem, u gozbi, svirci i plesu, slaviti taj svečani i radosni čas.

Ali uto se odjednom pojavi Amenes, koji nije bio mrtav, nego samo ranjen. U otrcanim i poderanim haljinama uđe on u grad. Vjerni ga namjesnik Menon odvede u palaču i Amenes zahtijeva svoje pravo: prijestol i ženu! Ali vojnici i narod pristaju uz Ramfisa, te s porugom istjeraju Amenesa iz palače. Slomljen i skršen potraži Amenes pomoć u velikog svećenika, koji mrzi Ramfisa, jer osjeća, da će mu on ograničiti dosadašnju moć.

Veliki svećenik povede Amenesa natrag u palaču i tamo veli Ramfisu, da on doduše jest kralj, jer ga je narod izabrao, ali žena pripada Amenesu, dokle god on živi, jer tako hoće božji zakon. Te su riječi smutile vojnike, jer nitko ne će da radi protiv božjeg zakona. Vidjevši Ramfis, da je Teonida za nj izgubljena, zbacila s glave kraljevsku krunu i preda je Amenesu u zamjenu za ženu. Amenes razmisli: Kad bude imao kraljevsku krunu, lako će mu biti za ženu. On preda Teonidu Ramfisu i njih dvoje izađu zagrljeni iz palače. Ali ta je Ramfisova izdaja raspalila vojskovođe, a onda i narod, koji je zgrnuo i stao strašno rogoboriti. "Zbog žene nas je izdao ... Ona je kriva pokolju naših muževa, ona je kriva, što nam grad leži u razvalinama! Kamenujte je, Kamenujte je!" – ori se sa svih strana. I Ramfis i Teonida padoše mrtvi pod kišom kamenja.

Amenes je čuo buku i pohitio, da spriječi nesreću, ali prekasno. "Zar nema nitko i za mene kamen?" – zajeca on. Ali nitko se ne osvrće na nj.

Kao sjena vrati se Amenes u palaču, gdje čekaju svećenici, da ga okrunu. Ali kad mu veliki svećenik hoće da stavi krunu na glavu, pane Amenes mrtav na tle. Svećenici se prepanu, samo na ustima velikog svećenika, titra cinični smiješak. Sad će on vladati, pa će se pobrinuti, da na egipatsko prijestolje dođe takav, koji će se pokoravati volji svećeničkoj.

-prikazano u Apolo kinu I dio 04.12.1922, II dio 10.12.1922.

-vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-31

Naslov:
Anna Boleyn

Vrijeme nastanka:
1920-1920 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
ANNA BOLEYN

Režija: Ernst Lubitsch

Glumci: Henni Porten, Jannings

Anna Boleyn došla je u pratnji mlade sestre Henrika VIII., Marije Tudor, koja bijaše udata za francuskog kralja Ljudevita XII., u Pariz. tu se ona odgajala u duhu vremena, dok je nije njen ujak pozvao natrag u Englesku. U Engleskoj na dvoru kraljice Katarine, imala je Anna Boleyn biti dvorskom gospodjom, jer tako je htio njen ujak.

Na kraljičin imendan, za koji kralj nije nimalo mario, ugleda on prigodom veselog lovačkog doručka prvi put predivnu Annu Boleyn. Kralj se smrtno zaljubi u neobičnu ljepoticu, koju po svome običaju i bez mnogo oklijevanja htjede učiniti svojom ljubovcom. Ali Anna Boleyn nije htjela o kralju ni čuti, dok joj nije ponudio ruku i krunu lord kardinal Wolsy, svemogući ministar, koji je vladao kraljem i čitavom Engleskom. Moćni kardinal se upočetku iz političkih razloga opirao rastavi Henrika sa Katarinom, ali konačno prepusti odluku papi.

Kad je papa Klemens VII. otezao, poslušao nestrpljivi kralj savjet opata Thome Branjera, engleskog reformiste, te sam sazove duhovni sud, koji je razriješio Henrikov brak sa Katarinom. Tim se Henrik odijelio od Rima i učinio glavom engleske crkve, a zatim se u sjaju i raskošju vjenčao u Westminsteru sa Annom Boleyn.

Anna se time odrekla svoje prve ljubavi spram viteza Henrika Navris i pružila ruku mnogo starijem kralju, da izvrši svoju misiju i pokloni Engleskoj prijestolonasljednika. Ali već nakon kratkog vremena ohladnila je Henrikova strast za predivnu Annu. Lakomisleni kralj posvećivao je sada veliku pažnju ljepušnoj i koketnoj Johanni Seymour. Prigodom prošetne svečanosti nije se Henrik mogao svladati te je naveliko ljubakao sa ljepušnom Johannom.

Kraljica podje da traži nenadano nestalog kralja i sretne Henrika Navrisa, koji joj naglo izljubi ruke i ode. Malo zatim namjeri se Anna na pjevača i muzičara Marxa Smetana, ljubimca Henrikovog, koji se pred njome baci na koljena i očituje joj ljubav. Duboko uzbudjena Anna ga odbije, našto joj on dobaci. Što je dobro za Henrika Navrisa, nebi škodilo ni jednom Marxu Smetanu.

Anne se najporaznije dojmi ta nečuvena drskost jednog Smetane, koji je ovisio o milosti njenog supruga. Anna padne u nesvijest, a time je i svečanosti kraj. Sad je nastala panika, jer svatko je mislio samo na zlo. Ali doskora zavlada silno veselje, jer se držalo da je kraljici zato pozlilo, što se nalazila u blagoslovljenom stanju.

No nitko se nije toliko radovao, kao sam kralj. On nije znao što bi od same radosti i veselja, jer napokon je Engleska imala dobiti svog prijestolonasljednika. Ali kad je Anna namjesto sina rodila djevojčicu, pretvori se kraljeva ljubav u groznu mržnju. On odsale nije htio više ni čuti za Annu, te je još jedino imao smila i posvećivao svoje slobodno vrijeme ljepušnoj Johanni Seymour.

Medjutim je vojvoda Norfolk savjetovao Anni, da ne prepusti svoje mjesto drugoj jer da će ju inače stići ista sudbina kao nesretnu Katarinu. Anna se u strahu da ne izgubi krunu, u toliko ponizi pred Johannom, da je pred njome klečeći molila za milost. Ponosni kralj je pukim slučajem bio svjedokom te scene, pa je zato Anu posve napustio.

Nu Anna je protiv kraljeve volje prisustvovala velikom viteškom turneru, gdje je bez daha slijedila krvavu borbu dviju vitezova. Kad je jedan od vitezova pao oboren teškim udarcem, prepozna Anna u njemu Henrika

Navrisa i krikne prestrašeno: Henrik.

Razjareni kralj ostavi smjesta turnir, dade uhapsiti kraljicu i baci je u Tower. Norfolk postavljen je vrhovnim sucem Anne, koja je osudjena na smrt. Još se nije ohladilo mrtvo tijelo smaknute Anne, i kralj Henrik je već stupio pred žrtvenik sa Johannom Seymour. Engleska je dobila opet novu kraljicu.

- Apollo kino, 04.04.1921., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti